

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1966-1967.

29 JUIN 1967.

Proposition de loi portant création d'un fonds des calamités.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'intervention des pouvoirs publics lors d'une calamité ne semble pas suffisamment préparée en Belgique. Certes, il existe un service de protection civile et la loi sur les réquisitions militaires contient quelques dispositions pour faciliter la tâche des troupes appelées en renfort, mais on est loin des mesures prises à l'étranger, notamment en France.

La présente proposition de loi se limite à l'aspect financier du problème. Toutefois, il ne paraît pas inutile d'estimer que le fonds de secours permanent ne constitue qu'un des éléments de l'aide à apporter aux sinistrés et de la remise en œuvre de l'économie.

L'avantage principal d'un fonds national des calamités consiste dans l'existence d'une masse de manœuvre financière disponible, sans qu'il soit nécessaire de solliciter un crédit exceptionnel. En outre, les dépenses provoquées par la réparation des dommages ne grèvent pas en une fois le budget de l'Etat mais, sont étalées sur plusieurs exercices.

Le financement du Fonds par l'Etat s'explique de lui-même.

Les sociétés d'assurances, avec des fonds considérables appartenant à la masse des assurés volontaires ou obligatoires, font des bénéfices importants. De plus elles sont directement intéressées à la couverture des dommages causés par les calamités. C'est pourquoi nous proposons une participation de ces sociétés au financement du Fonds et un encouragement aux sinistrés éventuels à faire œuvre personnelle de prévoyance en contractant une assurance contre les effets des calamités.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1966-1967.

29 JUNI 1967.

Voorstel van wet tot instelling van een rampenfonds.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De hulpverlening van de overheid bij rampen schijnt in België niet voldoende voorbereid te zijn. Er bestaat wel is waar een dienst burgerbescherming en de wet op de militaire opeisingen bevat enkele bepalingen die de taak vergemakkelijken van de troepen die ter versterking worden opgeroepen, maar wij staan nog ver van de maatregelen die in het buitenland, met name in Frankrijk, zijn genomen.

Dit voorstel van wet beperkt zich tot het financieel aspect van het probleem. Hierbij valt op te merken dat het permanent hulpfonds slechts een van de bestanddelen is van de hulp die aan de getroffenen en aan het bedrijfsleven moet worden verleend.

Het voordeel van een nationaal rampenfonds bestaat vooral hierin dat onmiddellijk financiële middelen voorhanden zijn en dat niet telkens een uitzonderlijk krediet behoeft te worden aangevraagd. Bovendien komen de uitgaven voor de vergoeding van de schade niet in eenmaal ten laste van de Rijksbegroting, maar worden zij over verscheidene dienstjaren gespreid.

De financiering van het Fonds door de Staat is vanzelfsprekend.

De verzekeringsmaatschappijen, die beschikken over aanzienlijke middelen welke voortkomen van de massa vrijwillige of verplichte verzekerden, maken grote winsten. Zij zijn bovendien rechtstreeks betrokken bij de dekking van de schade die door de rampen wordt veroorzaakt. Daarom stellen wij voor dat deze maatschappijen zouden bijdragen tot de financiering van het Fonds en dat de eventuele getroffenen worden aangemoedigd om zelf voorzorgsmaatregelen te nemen door een rampenverzekering te sluiten.

Une certaine souplesse paraît devoir être laissée quant à l'appréciation du caractère de la calamité et du degré des dommages justifiant une intervention du Fonds. C'est la raison pour laquelle nous proposons de laisser cette responsabilité à l'Exécutif après consultation des Comités de gestion prévus par la proposition.

A combien doit se monter le fonds pour être à même de réparer les conséquences de calamités ? En Belgique, les catastrophes naturelles sont heureusement rares bien que, comme les inondations de 1953, elles puissent provoquer de grands dégâts. Les dommages résultant des inondations de décembre 1965 ont été évalués entre 100 et 300 millions de francs belges; l'ouragan de juin 1966 aurait causé 100 millions de dommages. Les tornades de juin 1967 auront certainement causé des dégâts pour plus de 200 millions.

Compte tenu du fait que les capitaux constituant le Fonds peuvent donner un intérêt, il nous paraît nécessaire que le Fonds dispose en permanence d'un minimum de 500 millions de francs que l'apport des sociétés d'assurances pourrait doubler.

Ainsi notre pays ne serait plus obligé de compter sur la charité publique pour aider les sinistrés du temps de paix. La solidarité est grande dans notre pays, mais elle ne peut suffire à l'ampleur de certaines catastrophes.

Th. DEJACE.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Il est institué un Fonds national de garantie des calamités, chargé d'indemniser les dommages aux personnes et aux biens, causés par ces calamités, survenant en temps de paix ou par toute autre cause que la guerre.

ART. 2.

Le caractère de la calamité, l'évaluation des dommages aux personnes et aux biens à prendre en considération et l'importance de l'intervention du Fonds seront déterminés par arrêté royal sur avis du Comité central de gestion et du Comité de gestion de la ou des provinces éprouvées.

ART. 3.

Les ressources du Fonds national de garantie des calamités affectées aux indemnisations prévues à l'article premier de la présente loi sont constituées par :

a) une subvention inscrite au budget de l'Etat dont le volume peut varier suivant l'importance des dom-

Men dient soepel tewerk te gaan bij de beoordeling van de aard van de ramp en de ernst van de schade, die een tegemoetkoming uit het Fonds rechtvaardigt. Daarom stellen wij voor deze verantwoordelijkheid over te laten aan de Uitvoerende Macht, na overleg met de beheerscomités waarin dit voorstel voorziet.

Hoe groot moet het Fonds zijn om rampenschade te kunnen vergoeden ? In België zijn natuurrampen gelukkig zeldzaam, hoewel zij, zoals de overstromingen van 1953, toch grote schade kunnen aanrichten. De watersnoodschade van december 1965 werd op 100 tot 300 miljoen Belgische frank geraamd; de storm van juni 1966 zou 100 miljoen frank schade hebben veroorzaakt. De windhozen van juni 1967 zullen beslist voor meer dan 200 miljoen frank schade hebben teweeggebracht.

Rekening houdend met het feit dat de kapitalen van het Fonds rente kunnen opleveren, achten wij het noodzakelijk dat het Fonds permanent over ten minste 500 miljoen frank zou beschikken, welk bedrag door de bijdrage van de verzekeringsmaatschappijen zou kunnen worden verdubbeld.

Aldus zal ons land niet langer verplicht zijn op de openbare liefdadigheid te rekenen om de getroffenen in vredestijd te help te komen. De solidariteit is groot in ons land. Maar zij is niet toereikend voor de omvang van bepaalde rampen.

**

VOORSTEL VAN WET

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt een Nationaal Rampenfonds ingesteld, belast met de vergoeding van de schade aan personen en goederen veroorzaakt door rampen overkomen in vredestijd of door enige andere oorzaak dan oorlog.

ART. 2.

De aard van de ramp, de raming van de in aanmerking komende schade aan personen en goederen, en de grootte van de tegemoetkoming uit het Fonds worden bij koninklijk besluit vastgesteld, op advies van het Centraal Beheerscomité en van het Beheerscomité van de getroffen provincie(s).

ART. 3.

De middelen van het Nationaal Rampenfonds die bestemd zijn voor de vergoedingen waarin artikel 1 van deze wet voorziet, worden gevormd door :

a) een toelage op de Rijksbegroting, waarvan het bedrag kan verschillen volgens de ernst van de schade,

mages en assurant toujours un minimum permanent de 500 millions de francs;

b) une contribution des sociétés d'assurances, au moins égale à celle de l'Etat et fixée par celui-ci au prorata du chiffre d'affaires de ces sociétés.

ART. 4.

Le Fonds national de garantie est géré par un comité central de gestion et un comité de gestion par province, dont les compétences respectives seront déterminées par arrêté royal.

Ces comités sont composés de représentants des pouvoirs publics et des associations professionnelles de travailleurs, d'agriculteurs et des classes moyennes, désignés par arrêté royal.

La représentation des pouvoirs publics doit s'étendre à tous les groupes politiques faisant partie de l'assemblée délibérante du pouvoir envisagé.

ART. 5.

Les personnes physiques ou morales qui auront contribué par leur fait ou par leur négligence à la réalisation des dommages sont exclues du bénéfice de l'indemnisation prévue par la présente loi dans la proportion où les dits dommages peuvent leur être imputables.

ART. 6.

Afin d'encourager l'assurance personnelle contre les calamités, le Fonds intervient en faveur des sinistrés assurés au prorata de la partie du dommage couverte par l'assurance.

ART. 7.

Dans la mesure où le dommage est imputable à un tiers, l'Etat est subrogé, pour le compte du Fonds national de garantie des calamités et à concurrence du montant de l'indemnisation mise à la charge de ce dernier, dans les droits du sinistré contre ce tiers.

Th. DEJACE.
J. TERFVE.
R. NOEL.
J. VERSTAPPEN.

maar die altijd in een vast minimum van 500 miljoen frank voorziet;

b) een bijdrage van de verzekeringsmaatschappijen, die ten minste even groot is als die van de Staat, en door deze wordt vastgesteld naar rato van het zaken-cijfer van die maatschappijen.

ART. 4.

Het Nationaal Rampenfonds wordt beheerd door een centraal beheerscomité en door een beheerscomité per provincie, waarvan de respectieve bevoegdheden bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

Deze comités zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de openbare besturen en van de beroepsverenigingen van werknemers, landbouwers en middenstanders, aangewezen bij koninklijk besluit.

De vertegenwoordiging van de openbare besturen moet bestaan uit afgevaardigden van alle politieke fracties die deel uitmaken van de beraadslagende vergadering van het bedoelde bestuur.

ART. 5.

De natuurlijke of rechtspersonen die door hun toedoen of hun nalatigheid de schade mede veroorzaken, worden uitgesloten van de vergoeding bepaald door deze wet, in de mate waarin de schade hun toerekenbaar is.

ART. 6.

Ten einde de persoonlijke rampenverzekering aan te moedigen, verleent het Fonds aan de verzekerde getroffenen uitkeringen naar rato van het gedeelte van de schade dat door verzekering is gedekt.

ART. 7.

Voor zover de schade toerekenbaar is aan een derde, treedt de Staat voor rekening van het Nationaal Rampenfonds in de rechten van de getroffene tegen deze derde, ten belope van het bedrag van de vergoeding die ten laste van het Fonds komt.